

SALME PÅ GRAV

Deilig er jorden, prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes pilgrimsgang! Gjennom de fagre
riker på jorden går vi til paradiset med sang.

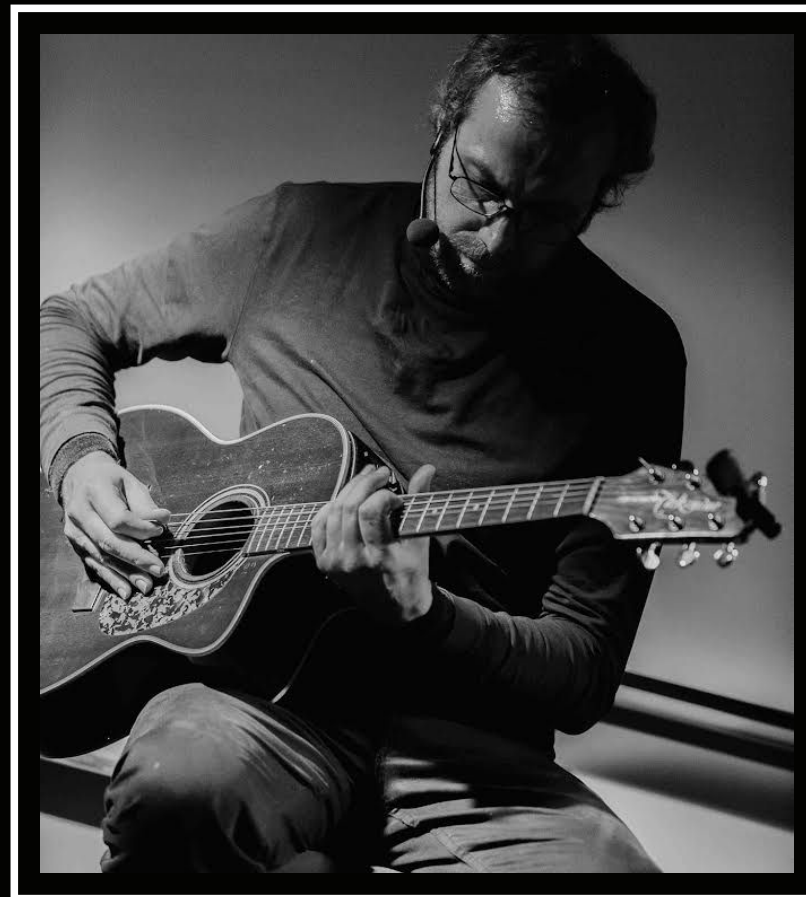
Tider skal komme, tider skal hennulle,
slekt skal følge slekters gang; aldri forstummer
tonen fra himlen i sjelens glade pilgrimssang.

Englene sang den først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød: Fred over jorden,
menneske, fryd deg! Oss er en evig Frelser født!

En varm takk til deg som var med oss i dag!
Familien

Forrettende: Ketil Nødtvedt
Organist: Tore Hegdahl
Solist: Chris Lund

GRAVFERDSHJELPEN

Arild Brakstad

* 11.01.1972 † 24.07.2024

Årstad kirke
fredag 9. august 2024

PRELUDIUM

Vårsøg – H. Hyldbakk/H. Sommero

ÅPNINGSSALME

Alltid freidig når du går veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt! Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært, dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært, døden ikke heller.

ETTER MINNEORD

No sliter eg igjen – Arild Brakstad

FØR TALEN

Mitt hjerte alltid vanker i Jesu føderom,
der samles mine tanker som i sin hovedsum.
Der er min lengsel hjemme, der har min tro sin skatt;
jeg kan deg aldri glemme, velsignet julenatt!

Den mørke stall skal være mitt hjertes frydeslott,
der kan jeg daglig lære å glemme verdens spott.
Der kan med takk jeg finne hvori min ros består,
når Jesu krybbes minne meg rett til hjerte går.

Jeg gjerne palmegrene vil om din krybbe strø,
for deg, for deg alene jeg leve vil og dø.
Kom, la min sjel dog finne sin rette gledes stund,
at du er født herinne i hjertets dype grunn!

HERRENS BØNN

Vår Far i himmelen!

La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

ETTER TALEN

Tenk når engang den tåke er forsvunnet
som her seg senker over livet ned,
når dagen evig klar er der opprunnet,
og lys omstråler meg med himmelsk fred!

Tenk når engang er løst hver jordisk gåte,
besvart hvert "hvorfor" som jeg grunnet på!
Tenk når jeg da får se Guds handlemåte,
når jeg hans skjulte vei skal klart forstå!

Tal denne trøst, o Frelser, til mitt hjerte
når lang og tung meg synes veien hjem.
Din trøst skal dempe hver en bitter smerte
og lokke smilet gjennom tårer frem!

POSTLUDIUM

Himmelhøge sti – O. E. Ognedal/I. Hovland